

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 209. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952569523072/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

utilladelig som noget andet, i mange Tilfælde endog værre end al andet Ran eller Tyverie: jeg mener det, at *røve eller stæle sin Næstes Tid*. Det forekommer mig saa meget uundskyldeligere, da man derved ikke engang selv vinder hvad den anden taber; jeg gad derfor og kalde det, til Forskiel fra alt andet, reent *Snyderie*. Man skader derved paa eengang sin Næste, sig selv, og hele Verden. Men Theorien om Void, Bedrag, Ran og Tyverie er overhovedet meget besynderlig i vor Verden, og den almindelige Praxis endnu besynderligere. Man kan ikke røve sin Næstes eene Plag, ikke frastæle ham en Sum af samme Værd, uden at blive hængt; man kan derimod røve ham Huus og Gaard, Ager og Eng, alle hans Heste og Øxen, alle hans Penge, kort alt hvad han besidder – frastæle ham alle sine Rettigheder og Herligheder, sin Tid, sit Rum, sin Frihed, sin Perfectibilitet, kort sagt alt, hvad man virkelig har frastaaet og frastæler Jøderne, og dog leve høit i Herlighed og i Glæde – endskiøndt, hvad *Glæden* angaaer, da er den vel derefter. Men det allerbesynderligste er, at det, der er Synd mod een ikke er Synd mod flere paa eengang, og allermindst mod alle. Man kan voldtage *en heel Nation* som ingen Ting, og endog blive roest derfor; og det er næsten umueligt at bestæle hele *Menneskeheden* uden at skaffe sig Navn af *stor* – Akl Hvis *Ludvig den fjortende*, foragtelig Ihukommelse, *Joseph den anden*, *Keiserinden*, og *Kongen af Sverrig* havde begaaet det i det Lille, som de have begaaet i det Store – – –

„I de sex Qvarteer, vi have tilbragt hos den arme Jøde,“ blev jeg ved, og saae paa mit Uhr, som jeg til min store Forundring endnu havde, „kunde han have giennemstøvet sex Gader og truffet maaskee sex Kiøbere – ikke at tale om den Hovedpine, jeg har faaet ved det lange Ophold i dette Clima –“

„Men Handelen er jo ikke ophævet,“ svarte Sparzet, „jeg kiøber ham jo baade Kiøl og Vest af! Han følger os sikkert, det har ingen Nød.“ I det samme Øieblik var han bag ved os: „*Nat nehmen Sie's für die 9 Thaler!*“ Kiøbet var sluttet – og han fulgte med.

Da vi ved Udgangen af Gadens anden Ende indaandede paa nye den Frankfurtske Luft, forekom den os Æther, uagtet den sikkert ikke var bedre end den i vort Pilestræde. Vi vare som